

Hasła: 1. Król ... tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. 2. „... jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?” 3. „Zwiążcie mu ręce i nogi i ... go na zewnątrz”. 4. „Tam będzie płacz i ... zębów” 5. „Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych” 6. Lecz oni ... to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa” 7. „Na to król uniósł się ...” 8. „... niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi”. 9. Słowo Boże porównuje bliskie obcowanie ... z Bogiem do wybornej uczy. 10. Jezus gromadzi nas wokół swojego stołu, by dać nam przedsmak ... przebywania z Nim w niebie 11. „Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, ... nasze serca swoim światłem.” 12. „abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja waszego”

1	x	x	x	x	Z		U			Ż		L
2	P			Z		J			E		U	x
3	x	x	x	W			Z		Ć			E
4	x	Z		R			T		N		E	x
5	x	P		W			A		Y		H	x
6	Z		E		C		W		Ż			I
7	x	x	x	G			E			M	x	x
8	x	K		L			S			O	x	x
9	C		L		W		E		A	x	x	x
10	x	x	W		P		L		E		O	x
11	x	x	P		Z		N		K			E
12	x	P		W			A			A	x	x

W tekście Ewangelii ... mamy dwie przypadkowo ze sobą zestawione przypowieści. Pierwsza kończy się słowami: „**I sala zappełniła się biesiadnikami**”; druga rozpoczyna się od słów: „**Wszedł król**”. Pierwsza mówi o tym, żeby nie odrzucać powołania. Druga mówi o grzechu

zaniedbania: zaproszony zaniedbał wziąć przepisowy strój. Czy to nie przypomina nam niemądrej panny, która zapomniała zabrać zapas oliwy?...

* Nikt z nas nie wymyślił sobie swojego powołania. Nikt z nas nie zwoła jego nasienia do swojej duszy – tylko sam Pan Bóg. Ziarno naszego powołania przerasta wszystkie nasze niepokoje, słabości i grzechy. Jest ono czasami niepozorne, ale ma przynosić owoc stokrotny, którego my sami możemy wcale nie widzieć.

* Powinniśmy stale budować nie na sobie, lecz na Bożej sprawie, być wiernymi swojemu powołaniu aż do końca, jak Matka Najświętsza wytrwać w miłości, w duchu ofiary, choćby nasze powołanie wydawało się wciąż małym i niepozornym ziarnem. – Bóg nie jest tylko tak wielki, że nawet to największe nie może Go ogarnąć, ale jest jeszcze tak bardzo wielki, że jest największy w tym, co jest najmniejsze. [x J. Twardowski, *W świetle Ewangelii*, wyd. W drodze 2005, s. 91-92].

W Różańcu rozważamy tajemnice życia Chrystusa i uczymy się otwarcia się na Boga na wzór Matki Bożej. Dzięki temu możemy stawać się świadkami Ewangelii. Różaniec jest także modlitwą miłosierdzia, którą ogarniamy różne osoby i rozmaite ludzkie sprawy.

MOJE POSTANOWIENIE: Pomodłę się o umocnienie w dobru, aby dostrzegać bliźnich, nieść im Dobrą Nowinę i spieszyć z pomocą...

e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl <http://www.stanislaw-bm.pl/>

nr naszego konta: 23 2490 0005 0000 4500 1511 3922 [gazetka do użytku wew. Parafii]

Z ŻYCIA PARAFII

Św. Stanisława Biskupa na Woli;

01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75,

Kancelaria Parafialna czynna: poniedziałek - piątek

godz. 9:00 - 10:00; 16:00 - 17:30 ; tel. 22 632 38 00

e-mail: swstanislaw_bm@o2.pl <http://www.stanislaw-bm.pl/>

Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania. (Ef 1,17-18)

Mt 22,1-14 - Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę! Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochycili jego sługi i znieważywszy [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zappełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego? Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych. Słowo Boże porównuje bliskie obcowanie człowieka z Bogiem do wybornej uczy. To sam Bóg ją dla nas przyrządza, zastawia stół, zaprasza. Jeśli lubimy biesiadować z przyjaciółmi, możemy domyślić się, jak wielką radością będzie to ucztowanie z Bogiem. ... Jezus gromadzi nas wokół swojego stołu, by dać nam przedsmak wspólnego przebywania z Nim w niebie... [M. Dumowska, „Oremus” X-2002-s.55];

Papież Franciszek: „Ze wzrokiem utkwionym w Matkę Naszego Pana i Królową Misji, proszę wszystkich, zwłaszcza w tym miesiącu październiku, aby odmawiali różaniec w intencji pokoju na świecie. Oby ta modlitwa zdołała przemienić największych gwałtowników, aby «wgnali przemoc ze swego serca, słów i gestów oraz budowali wspólnoty bez przemocy, które troszcza się o wspólny dom. Nic nie jest niemożliwe, jeśli zwracamy się do Boga w modlitwie. Wszyscy mogą być twórcami pokoju»

„Serdecznie witam polskich pielgrzymów, w szczególności organizatorów wystawy «In nomine Domini», zaprezentowanej na Uniwersytecie Urbanianum, poświęconej Kardynałowi Adamowi Kozłowieckiemu. Wspomnienie tego wielkiego misjonarza, arcybiskupa Lusaki, który poświęcił życie pokornej służbie ludności Zambii, niech nas uwrażliwia na duchowe i materialne potrzeby narodów afrykańskich. Módlmy się za misjonarzy na całym świecie. Niech Bóg Wam błogosławi! [z: *Serwis Papieski*, wiara.pl, 11.10.2017];

Św. Jan Paweł II -... Chrystus nie tylko głosił Królestwo, ale w Nim samo Królestwo uobecniło się i wypełniło. I to nie tylko przez Jego słowa i Jego dzieła: „Przed wszystkim Królestwo ujawnia się w samej osobie Chrystusa, Syna Bożego i Syna Człowieczego, który przyszedł, «aby służyć i oddać dusze swoją na okup za wielu» (Mk 10, 45) ... [Konst. dogm. o Kościele Lumen gentium, 4]

XXVIII Niedziela zwykła - Rok A - 15. 10. 2017

Stefan Kardynał Wyszyński - Słowo musi stać się ciałem codziennego życia naszego, aby wydać owoc pożywny dla głodnych serc. [Kromka Chleba, Poznań-Wawa 1977, X nr 14]. **KKK** - 363. Wolność jest darem Boga; jest władzą działania lub niedziałania, czynienia tego lub czegoś innego, a więc podejmowania przez siebie przemyślanych działań. Wolność charakteryzuje czyny właściwe człowiekowi. Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym. Wolność osiąga swoją doskonałość, gdy jest ukierunkowana na Boga, który jest najwyższym Dobrem i naszym szczęściem. Wolność zakłada możliwość wyboru między dobrem a złem. Wybór zła jest nadużyciem wolności i prowadzi do niewoli grzechu. 1730-1733; 1743-1744

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina: I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

II - Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?" – ... Być zaproszonym przez samego Boga – nie do pracy, nie w celu robienia rozrachunków, ... lecz na ucztę. Mieć wyznaczone miejsce przy stole, otrzymać zaproszenie i dodatkowo zawiadomienie o terminie uczyty i nie przyjąć, czy to nie szaleństwo. Ktokolwiek spotkałby takiego człowieka, uznałby go za niespełna rozumu i postawiłby pytanie: Jak mogłeś stracić taką szansę ...? - Takich ludzi można spotkać wielu. Może ja też jestem takim człowiekiem ... Zaproszenie na nią wręczono każdemu podczas chrztu świętego, a wezwanie, przypominające rozpoczęcie uczyty, dokonuje się przy pomocy kościelnych dzwonów obwieszczających Mszę świętą. ... Stoły rozstawione po całej Ziemi. Pokarmem jest Ciało Jego Syna, a napojem Jego Krew ... Przy stole wiele rezerwowanych miejsc świeci pustką. ... Dlaczego nie przychodzą? ... Mają, ich zdaniem, ważniejsze sprawy do załatwienia... Może powinienem głębiej przemyśleć swoją postawę wobec Mszy świętej. Uczestniczenie w niej to niezwykła szansa. Obym przez wieczność nie płakał z tej racji, że szansa ta została zmarnowana. **III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu: Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni życia. (Ps 23)**

IV – Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia: **Pan jest moim pasterzem, niczego mi nie braknie. (Ps).** [z: x. E. Staniek, Zmarnowana szansa].

KALENDARIUM:

16 X – pn. – Wsp. św. Jadwigi Śląskiej – (1183 – 1243) –pochodz. z arystokratycznego rodu z Bawarii. Poślubiła księcia Henryka Brodatego. Stanowili wzorowe małżeństwo... Jadwiga otaczała opieką miejscową ludność, wspierała ubogich, wyposażała kościoły... W swoim życiu boleśnie doświadczyła krzyża – przeżyła śmierć prawie wszystkich swoich dzieci oraz ekskomunikę męża. Wszystko zawierzała Bożemu miłosierdziu. Po śmierci męża wstąpiła do ufundowanego przez siebie klasztoru cysterek w Trzebnicy.

17 X – wt. – Wsp. św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika – (zm. 107), według legendy był tym dzieckiem, które Chrystus postawił przed Apostołami, mówiąc: „Zaprawdę powiadam wam: **Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejście do królestwa niebieskiego**”. Był trzecim z kolei (po św. Piotrze i św. Ewodiuszu) biskupem Antiochii (ok 70-107). Podczas prześladowania chrześcijan, został skazany w wieku 80 lat, na pożarcie przez dzikie zwierzęta. Napisał wtedy listy pełne wiary i pokoju serca, do gmin chrześcijańskich... [H. Ozdzyńska, „Oremus” X 2009, s. 70-71, 74];

18 X – śr. – Święto św. Łukasza Ewangelisty – ...Towarzysząc św. Pawłowi w podróżach, doświadczał Bożego wsparcia i obfitości jego darów wśród niedostatku. Treść napisanej przez św. Łukasza Ewangelii świadczy o tym, że leżał mu na sercu los ubogich, że miał szacunek do kobiet oraz wiele zrozumienia dla Żydów. [M. Konarska, „Oremus” X 2007, s. 75-76];

OGŁOSZENIA.DUSZPASTERSKIE 15 PAŹDZIERNIKA 2017 XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

1) Dzisiaj, zgodnie z zapowiedzią, przed kościołem Zespół Parafialny „Caritas” prowadzi **kwestę na cele dobroczynności naszej parafii**. „Bóg zapłać” za każdy odruch serca! Również dzisiaj o godz. 16.00 Msza św. inicjacji eucharystycznej dla dzieci przed I Kom. Św. i ich Rodziców.

2) Jutro wspominamy rocznicę wyboru św. Jana Pawła II na Stolicę Piotrową. Przy tej okazji chcemy podziękować wszystkim za wsparcie Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia podczas zbiórki w zeszłą niedzielę. Zebrano 1955 zł. + 1 dol. australijski, za które składamy serdeczne „Bóg zapłać!”

3) W środę, 18 października, Kościół wspomina św. Łukasza Ewangelistę – Patrona Służby Zdrowia. Wszystkim pracownikom Służby Zdrowia już dzisiaj składamy serdeczne wyrazy wdzięczności za ich trud, serce i ciężką postługę wśród chorych oraz życzymy Bożej opieki i wsparcia na każdy dzień.

4) W czwartek, 19 października, Kościół wspomina Bł. Jerzego Popiełuszkę, kapłana i męczennika.

5) Zarówno w zakrystii jak też w kancelarii parafialnej przyjmowane są wypominki roczne i jednorazowe. Na jednorazowych podajemy dzień odczytania Imion Zmarłych. Będą one czytane: **1.XI** w czasie procesji po Nieszporach Żałobnych o g. 17.00, **2.XI** podczas procesji po Mszy św. o g.9.00. Wypominki całoroczne są w każdą niedzielę przez cały rok ok. godz.9.00. Można również zamówić intencję w czasie Mszy św. zbiorowych w dniach od 1 do 8.11. Wówczas też prosimy o zaznaczenie, którego dnia ma być Msza św.

6) Zachęcamy do nabywania i lektury prasy katolickiej, która wyłożona jest na regale przy ołtarzu św. Teresy. „Bóg zapłać” za sumienne wnoszenie opłat za prasę!
NABOŻEŃSTWA RÓŻANCOWE W NASZYM KOŚCIELE CODZIENNIE O GODZ. 1715.

KALENDARIUM cd:

19 X – czw. – Wsp. bł. Jerzego Popiełuszki, kapłana i męczennika. – (ur. 14 IX 1947 roku w Okopach, zm. 19 X 1984 roku we Włocławku - zamordowany przez SB) – polski prezbiter rzymskokatolicki, kapelan warszawskiej „Solidarności”, obrońca praw człowieka w PRL, w 1978 został duszpasterzem środ.med. w Warszawie. W X 1981 mianowany diecezjalnym duszpasterzem służby zdrowia i kapelanem Domu Prac. Służby Zdrowia. W kościele św. St. Kostki odprawiał Msze za Ojczyznę. Działalność duszpasterską opierał na przestaniu: „**Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj**” (Rz 12,21);

20 X – pt. – Wsp. św. Jana Kantego, prezbitera– (1390 – 1473) ur. się w Kętach, niedaleko Oświęcimia. Wykładał filozofię w Akademii Krakowskiej, a po otrzymaniu święceń kapłańskich także teologię. Działalność naukową łączył z powołaniem kapłańskim i pracą duszpasterską. Zasłynął z wielkiego miłosierdzia ... Chcąc zaradzić potrzebom ubogich, wyzbył się praktycznie wszystkiego. Jest patronem uczącej się i studiującej młodzieży, nauczycieli, profesorów, szkół katolickich.

21 X – sb. – Wsp. bł. Jakuba Strzemię, biskupa – (1340-1409) ur. się prawdopodobnie w Małopolsce, lecz później z rodziną przeniósł się na Ruś. Wstąpił do franciszkanów. W zakonie pełnił m.in. obowiązki przełożonego oraz misjonarza – wędrował pieszo przez Ruś, głosząc Ewangelię. Mianowany arcybiskupem Halicza, rozpoczął organizację metropolii i doprowadził do przeniesienia jej stolicy do Lwowa. Był też zaufanym doradcą króla Władysława Jagiełły ... Był „rządcą wiernym i roztropnym”, hojnie rozdzielającym dobra otrzymane od Pana. [H. Ozdzyńska, „Oremus” X 2009, s. 86, 90];